

• สรุปบทเทศน์ของคุณพ่อวิชัย โภคทวี เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2557

ความตายไม่ใช่เรื่องน่ากลัว แต่เป็นความลับอันยิ่งใหญ่ เป็นเวลาที่เราจะพบกับพระ เมื่อเวลานั้นมาถึงพระจะถามเราอย่างเดี่ยวเท่านั้นว่า ตอนเรามีชีวิตอยู่ เราได้ทำอะไรให้กับเพื่อนมนุษย์บ้าง

การฟังพระวาจาของพระเจ้าทำให้เรารู้สึกเมตตาสงสารผู้อื่น และเป็นคนที่รู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น คุณพ่อเล่าว่า ถ้าใครเคยไปบ้านเซเวียร์ จะทราบว่ายากเข้าบ้านเซเวียร์ มีรถและคนเยอะมาก มีอยู่วันหนึ่งคุณพ่อขับรถเข้าซอย มองเห็นผู้หญิงคนหนึ่งอุ้มลูกเดินอยู่ ไม่รู้จะไปทางไหน คุณพ่อจะบีบแตรเพราะเป็นสิทธิของคุณพ่อ แต่มีเสียงหนึ่งบอกว่า เราต้องเคารพสิทธิของผู้อื่น ที่เขาเดินเกาะกะอยู่ตรงกลาง เพราะเขาไม่รู้ว่าจะจะไปไหน

เวลาที่เราเห็นเหตุการณ์อะไรสักอย่าง เราต้องฟังเสียงพระจิตเจ้า แล้วเราจะนึกถึงความหิวโหย ความเหนื่อยยาก และความลำบากของผู้อื่น ตอนนั้นคุณพ่อได้แต่นั่งนิ่ง ๆ ไม่ได้บีบแตร ซึ่งความจริงแล้วคุณพ่ออยากจะทำลงไปพูดคุยกับเขาว่า มาจากที่ไหน ฯลฯ แต่ก็ไม่ได้ทำบางครั้งชีวิตในเมืองทำให้เราลืมนึกถึงความทุกข์ยากของคนอื่น

ให้เราเอาใจเขามาใส่ใจเรา ให้เราพิจารณาว่าจิตใจของเราจะเชื่อมต่อไปถึงเขาได้อย่างไรบ้าง ความดีมาจากจิตใจ ถ้าเราทำตามเสียงเรียกร้องลึก ๆ ภายในตัวเรา พระเป็นเจ้าจะอาศัยเราเป็นเครื่องมือเชื่อมต่อไปสู่เพื่อนมนุษย์

พระเยซูเจ้าทรงส่งร่างกายของพระองค์มาเป็นอาหารของเรา ขอให้เราดำเนินชีวิตโดยที่ระลึกอยู่เสมอว่าพระเยซูเจ้าอยู่กับเรา และทรงคุ้มครองดูแลเรา ให้เราตระหนักว่าศีลมหาสนิท คือ ความรักที่พระองค์มีให้กับเรา

“ ถ้าพี่น้องของท่านทำผิดจงตักเตือนเขา ถ้าเขากลับใจจงให้อภัยแก่เขา ”

ลก 17:3